

Zlatej hoch - Náplava

1. ^G Slyšela jsem hořek, ^C že ženská prej nemá říz, ^D ^G
^C nic nevydrží a fňuká - na vandru s ní bejvá kříž, ^D ^G
^D ^C ^G jak vidí kluka, okem hází, ^D snad každou partu rozhází. ^C ^G
^G ^C ^G ^D ^C ^G ^{Emi D}
R: To ti teda říkám, hochu zlatej, víc než ty já vydržím,
^G ^C ^G ^D ^C ^D ^G
pro mě každej vandr bejvá svatej, kluků se nedržím.
2. Tohle by žádněj vandrák neřek' nikdy o tý svý,
to umí jen ten frajer, co teď znaven v trávě spí,
celej den hloupý vtípky střídal, ze sklenky si nahýbal.
- R: To ti teda říkám, hochu zlatej, víc než ty já vydržím,
pro mě každej vandr bejvá svatej, sklenky se nedržím.
3. Jó, někde snad se najde kluk, kterej rozum má,
na holku, co se toulá, spatra se nedívá,
pod báglem ví jak tlačí záda, o slůvko se nehádá.
- R: Tomu klidně povím: hochu zlatej, na krásu mi neprší,
s tebou každej vandr bude svatej, s tebou vše vydržím.